

Sú Mariánske sestry kontroverzným a rizikovým spoločenstvom?

Spoločenstvo Mariánskych sestier (MS) má za sebou rozporuplnú históriu a búrlivý vývin sprevádzaný zmenami názvov, sídla, podozreniami, protestmi rodičov aj súdnymi spormi v zahraničí. Pochybnosti a otázky vyvolávajú viaceré pramene zo zahraničných médií, francúzske mimovládne organizácie, dokumenty aj svedectvá bývalých členiek a skúsenosti blízkych.

História a pôsobenie vo svete

Katolícku komunitu založila v roku 1982 Tünde Szentes vo Francúzsku v Rimonte pri meste Autun pod názvom "Petites Soeurs mariales du Fils bien-aimé et du Paraclet" (Mariánske sestry milovaného Syna a Parakléta) a zvolila si náboženské meno „Mére Catherine-Marie."

Niečo o zakladateľke:

Narodila sa v roku 1949 v Budapešti, mala staršieho brata a sestru, bola hudobne nadaná a už od detstva inklinovala k náboženstvu. Počas maďarskej revolúcie (1956) ju za náboženskú oddanosť rovesníci odsudzovali, vysmievali sa jej a dokonca ju aj zbili. V Maďarsku študovala hru na klavíri a filozofiu vo Švajčiarsku na Štátnej univerzite vo Fribourgu. Jej matka Emma Szentes mala židovský pôvod, ale počas 2. svetovej vojny konvertovala ku katolíkom s cieľom ochrániť svoju rodinu a zachraňovať židovské rodiny pred nacistickou genocídou, čo sa jej aj darilo.

<http://www.raysender.com/myriam.html>, http://fr.wikipedia.org/wiki/M%C3%A8re_Myriam

Po založení rehole vykonala Tünde Szentes púť do Izraela a pri ceste späť navštívila svoju matku, od ktorej sa dozvedela, ako riskovala pri záchrane židovských rodín. Na základe týchto zážitkov sa Tünde rozhodla na svojej duchovnej ceste zdôrazňovať židovský pôvod kresťanstva a vzájomne ich prepájať. Zmenila názov spoločenstva na *Petites Soeurs d'Israël, Filles de l'Immaculée* (Malé sestry Izraela, Mariánske sestry Izraela a Svätého Jána) aj svoje duchovné meno na matka Myriam (MM) a doplnila kresťanské náboženské symboly spoločenstva o židovskú symboliku. Získala kanonické uznanie od Mgr. Armanda Le Bourgeoisa, vtedajšieho biskupa Autun, ktorý jej priznal provizórne osvedčenie *ad experimentum*. http://fr.wikipedia.org/wiki/M%C3%A8re_Myriam

Peniaze na fungovanie získavali „...veľkou časťou z darov rodičov. Tí, ktorí platili, mali povolenie vidieť svoje dcéry, a tým, ktorí neplatili, bol vstup do kláštora zakázaný.“ uviedol prezident ADFI doktor Jean-Marie Gallot-Lavallée - Association de défense de la famille et de l'individu (Asociácia obrany rodiny a jednotlivca), ktorý sledoval vývin spoločenstva v Saint-Etienne od roku 1985 vo svojom vyjadrení pre francúzsky týždenník *Le Progrès*, 6. 4. 2005 v článku « Mariánske sestry sa musia zrieknuť habitu predtým, ako opustia kláštory » <http://www.prevensectes.com/soeursmariales.pdf>

V roku 1986 rodičia šiestich sestier zverejnili v liste biskupovi Autun svoje skúsenosti súvisiace so spoločenstvom a jeho zakladateľkou Tünde Szentes. Okrem porušovania cirkevných predpisov uvádzali podozrenia z ohrozenia svojich dcér: *“Okamžitý vstup do komunity a nosenie habitu,*

väčšinou bez vedomia rodín, úplné prerušenie vzťahov s okolím, urážky, ponižovanie, telesné tresty, nedostatočná výživa, psychologický nátlak od nadriadenej, majú za následok závislosť sestier na Matke Myriam a atmosféru strachu a úzkosti..." Rodičia sa obrátili aj na cirkevný tribunál v Lyone, ktorý 23. 9. 1987 uznal sťažnosť rodín ako opodstatnenú, so záverom že matka Myriam neoprávnene zasahuje do duchovnej slobody členiek a preukázali závislosť dievčat na nej ako informoval denník Le Monde, 22.02. 2001 v článku "Sektárske odchýlky" v Katolíckej cirkvi.

<http://www.protestinfo.ch/20010529590/ge-laffaire-met-les-freres-de-saint-jean-dans-lembarras>

Matka Myriam následne začala protestnú hladovku a sťažovala sa, že ju prenasledujú, lebo je „židovka, imigrantka a socialistka“. Odvolací súd zrušil po 3 rokoch pôvodný rozsudok (18. 2. 1991) z toho dôvodu, že „rodičia obetí nemali kvalitatívny štatút pre začatie cirkevného súdneho konania“. Po ďalších 3 rokoch (1994) kardinál Decourtray priznal komunite štatút „súkromného združenia veriacich» čo im umožňovalo vstúpiť oficiálne do katolíckej kongregácie *Bratov a Sestier Svätého Jána* uznanou diecéznym právom roku 1986. Rád založil dominikán Marie-Dominique Phillipe, ktorý učil Tünde Szentes vo Fribourgu na katedre teológie, kde bola aj jeho špeciálnou sekretárkou. Považuje sa za jej duchovného otca a daroval komunite matky Myriam farmu v Saint-Jodard (1996), ktorú odvtedy sestry kompletne zrenovali. *Francúzsky denník Le Monde* 28.01. 2001, články *Xaviera Ternisien*a « *Vyšetrovanie sektárskych odchýlok v katolíckej cirkvi* » a <http://www.prevensesctes.com/soeursmariales.pdf>

Komunitu *Rodina Sv. Jána* tvorila jedna mužská a tri ženské vetvy apoštolských, kontemplatívnych a doplňujúcu vetvu adeptov Tünde Szentes *Mariánske sestry Izraela a Sv. Jána*. Fungovanie celej tejto náboženskej komunity bolo podľa francúzskych médií tiež sporné. Nerešpektovali niektoré pravidlá cirkvi v rozpore s Kánonickým právom (napr. obmedzenie dĺžky mandátu, hlásanie konca sveta na prelome rokov 2000-2001 s tým, že ich Komunita Sv. Jána bola vytvorená na záverečné časy Cirkvi ...". <http://www.prevensesctes.com/gris1.htm>, http://perso.wanadoo.fr/jccabanel/mt_rubrique_breves.htm

Na základe toho im biskup Raymond Séguy 28. júna 2000 vyslovil "kanonické a pastorálne napomenutie" a v októbri 2002 rozhodol o pridelení dvoch náboženských asistentov, ktorí mali sledovať dianie v Komunita a dohliadať na jej rozvíjanie podľa kánonického práva katolíckej cirkvi. *Tribune de Genève* - 8. júna 2004, článok Komunita Sv. Jana - "mali sivi" autor: Jean-Noël Cuénod <http://www.prevensesctes.com/gris2.htm>

Podľa *Le Progres* zo 6. 4. 2005 (Informácie z regionu Loire. Autori : Frédéric Blanc a Damien Lepetitgaland) znepokojujúce informácie potvrdzujú aj nezávislé mimovládne asociácie UNADFI a AVREF (Asociácia náboženského života a rodiny poskytujúce informácie a poradenstvo v oblasti náboženských skupín): „ ... AVREF má zdokumentované prípady prepuknutia depresii a hospitalizácie na psychiatrii aj dva prípady úmrtia mladých veriacich na rakovinu. V prípade desiatich mladých maďarských žien, ktoré vstúpili k Mariánskym sestrám v lete 1998, päť z nich bolo liečených

na psychické poruchy počas nasledujúcich rokov. Zodpovední tvrdili, že tieto mladé ženy boli psychicky labilné už pred vstupom do komunity.” <http://www.prevensectes.com/soeursmariales.pdf>

V súčasnosti už Mariánske sestry nemajú vo Francúzsku štatút náboženského spoločenstva nakoľko „... kardinál Philip Barbarin zrušil toto „súkromné združenie veriacich dekrétom dňa 15. 3. 2005 so zákazom nosenia habitu a vylúčil ich z katolíckej komunity Mars a zo Saint-Jodard“ ako informoval francúzsky týždenník Le Progres zo 6.4.2005. <http://www.cmm.asso.fr/spip.php?article779>

Tieto informácie sme konzultovali e-mailom 4.4.2006 s prezidentom AVREF Jacquesom Héliotom : *Od dekrétu Motu Proprio (pozn. autorky legislatívny akt uskutočnený z vlastnej iniciatívy) kardinála Barbarina, sestry nemajú žiadne uznanie cirkvi v Maďarsku ani vo Francúzsku a cirkev nemá nad nimi žiadny dohľad ani dopad na ich činnosť. Vytvorili vo Francúzsku novú právnu organizáciu - neziskovú asociáciu podľa zákona 1901, ale podľa našich informácií väčšina sestier, ktoré boli vo Francúzsku odišli na Slovensko.*”

V Maďarsku boli Mariánske sestry poverené správou presbytéria v dedinke Sur, kde organizovali stretnutia mladých. Akcia konajúca sa 13. 8. 1998 za prítomnosti matky Miriam aj Marie - Dominiquea Phillipa sa zvrhla na bitku, keď si jedna z rodín chcela odvieť dcéru, pretože považovali jej vstup do kongregácie za násilný. Sestry ju začali brániť a rozhnevaní dedinčania sa pridali ku bitke, lebo boli pobúrení správaním sestier. *"Veselo nakupovali vo všetkých obchodoch a platili Vatikánskou menou, čiže nezaplatili a odsekli "Boh Vám to vráti"*, popisuje jeden francúzsky kňaz zaoberajúci sa týmto prípadom. (*francúzsky denník Le Monde* 28.01. 2001 v článku Xaviera Ternisieny « *Vyšetrovanie sektárskych odchýlok v katolíckej cirkvi* » a *Le Progres*, 6. 4. 2005, autori : Frédéric Blanc (F.B.) a Damien Lepetitgaland), <http://www.prevensectes.com/soeursmariales.pdf>

Dôsledkom bolo to, že mons. Gyula Marfi, vesprémsky arcibiskup, zrušil Mariánskym sestrám povolenie k príslušnosti na miesto a vykonávanie činnosti. Maďarská biskupská konferencia dekrét, ktorým sa nepovoľuje Mariánskym sestrám pobyt a vykonávanie činnosti na území celého Maďarska potvrdila v oficiálnom vyjadrení maďarskej konferencie biskupov z roku 2006 adresované Ústavu pre vzťahy štátu a cirkvi v Bratislave http://www.integra.fost.sk/clanky/MarSestr_Mad.jpg

Zaujímavé je, že toto všetko sa dialo v čase, keď už komunita pôsobila aj na Slovensku.

V tomto kontexte sú však ľahšie pochopiteľné vlastné slová matky Myriam, ktoré odznali na duchovných cvičeniach pre verejnosť 23.6. 2012 v Drienovci: „ ... na zemskej povrchu bdiel Diabol, má stále väčšiu plochu. V Maďarsku je cirkev mŕtva. Dnes už nie je v Európe duchovná disciplína... Mariánske sestry sú prenasledované vo Francúzsku – nesmú ani nosiť habit ...Mariánske sestry sú vo Francúzsku mučeníčky za vieru.“

Štruktúra a režim spoločenstva

sa dá čiastočne odvodiť z osobného svedectva dlhoročnej členky, ktoré máme k dispozícii: Formálne je ustanovená Generálna predstavená, ale neformálnou autoritou je údajne zakladateľka matka Myriam, ktorá „...utajene organizuje život celého spoločenstva na celom svete, o všetkom rozhoduje a

pre sestry je absolútnou autoritou, ktorú treba bezvýhradne poslúchať a ktorá má pravdu vždy a vo všetkom.“ Má okolo seba skupinu 5 najbližších pomocníčok Generálnej rady, do ktorej patria len tie sestry, ktoré sú schopné obetovať sa pre ňu a urobiť pre ňu čokoľvek. Jedna z nich má funkciu chyžnej, ktorá ju sprevádza, stará sa o jej pohodlie, ošatenie, stravu, plní jej želania a obsluhuje ju.

Režim popisuje vo svojom svedectve slečna menom Cintia KOSA adresované asociácii ADFI - Loire (preklad uskutočnil z ústneho podania otec Grégoire FULOP, duchovný maďarskej katolíckej misie Juho-vychod): *“Budíček o 6 hod. 15min., očista a modlitba ku Márii, litánia ku svätému duchu s rozťahnutými rukami, viaceré žalmy Biblie čítané jednou zo sestier (pre nás neboli knihy), potom 1 hodina modlitby v tichu. Upratovanie izieb 15 min, jedlo, voľný čas niekedy 30 min. Litánia svätého srdca a ruženca, prechádzka všetky spolu v dedine ak bolo pekne. Potom pracujú 3 ružence, olovrant a oddychová prestávka okrem piatka, soboty a pôstu, omše v okolitých dedinách, čin milosti, potom adorácia 1 hodinu, večera, modlitby, toaleta a spánok”.*

História a pôsobenie na Slovensku

Na Slovensku sa usadili tri Mariánske sestry v októbri 1997 v opustenej fare v Turnianskej Novej Vsi v Rožňavskej diecéze so súhlasom vtedajšieho biskupa Kojnoka. V súčasnosti podľa propagačného letáku v tlačenej forme pôsobia v dvoch kláštoroch : « *Kláštor Cor Jesu et Mariae*“ - *Kláštor Najsvätejšieho Srdca Ježišovho a Panny Márie resp. Kláštor Srdca Ježiša a Srdca Márie* v Turianskej Novej Vsi č. 19, a « *Kláštor Clementissime Pater*“ - *Kláštor Nekonečne Dobrotivého Otca*, Drienovec č. 3 (pri Moldave n/Bodvou).

http://marianske-sestry.mariales.com/index.php?option=com_content&view=article&id=49&Itemid=55

Matkou predstavenou je t. č. Marie Angele, jazykom komunity je francúzština a v súčasnosti tu žije asi 9 sestier, pričom matka Myriam spoločensvo v Drienovci sporadicky navštevuje. Regula rádu umožňuje aj kontakt s vonkajším okolím, povoláním je evanjeliový život so striedaním kontemplácie a evanjelizácie. Nie sú združené v Konferencii vyšších predstavených ženských reholí na Slovensku. <http://www.rehole.sk/zeny/index.php?mod=page&id=20&menu=15>

Rehoľa má aj Svetskú vetvu (sestry žijúce mimo kláštora) aj mariánskych oblátov žijúcich vo svete (kňazov, slobodné osoby, alebo osoby žijúce v manželstve).

Vtedajší biskup rožňavskej diecézy Kojnok po 2 rokoch pôsobenia na Slovensku (2. 2. 1999) vydal schválenie v ktorom napísal podľa kópie Schvaľovacieho dekrétu uvedenom na propagačnom letáku: „... po 17 ročnej skúšobnej dobe Schvaľovací dekrét pre „Mariánske sestry Izraela a sv. Jána“ a schválil ich ako Rehoľný život diecézneho práva na území Rožňavskej diecézy v Turnianskej Novej Vsi“. V tom istom roku v máji dostali sestry do vlastníctva bývalú biskupskú rezidenciu zanedbaný kaštieľ v Drienovci“.

Následne „...v októbri 2000 založila matka Myriam **Víkendová Školu Márie**, aby hlbšie zaviedla veriacich do Nepoškvrneného a bolestného Srdca Márie“ <http://www.magnificat.sk/2011/04/male-sestry-sedembolestnej/>

Cirkevný odbor Ministerstva kultúry SR vedie Mariánske sestry v evidencii cirkevných právnických osôb ako rehoľnú kongregáciu, ktorá svoju právnú subjektivitu odvodzuje od Rímskokatolíckej cirkvi. Sú teda nezávislé od štátu a podriadené priamo biskupovi rožňavskej diecézy. Zaregistrované sú aj ako občianske združenie na Ministerstve vnútra SR - Sekcia verejnej správy pod názvom Mariánske sestry, Drienovec od 1.10.2002, bez uvedenia osôb oprávnených konať v mene združenia.

<http://portal.ives.sk/registre/detailOZ.do?action=aktualny&formular=nazov&id=161828>

V roku 2004 si podali prihlášku na Úrad priemyselného vlastníctva v Banskej Bystrici v mene Szentes Tünde Erzsebét, Drienovec, SK na zápis dizajnu svojho habitu s 8 súčasťami bielo-modrého ošatenia. Habit s ich ružencom a krížom, ktorého súčasťou je židovská hviezda je vyobrazený a zapísaný vo Vestníku ÚPV č. 4/2005, str. 48, časť Dizajn.

http://www.indprop.gov.sk/swift_data/source/pdf/vestnik_upv_sr/2005/04/200504_v.pdf

Z uvedeného vidieť, že MS majú na Slovensku podporu cirkvi a zakladateľka využíva dostupné legálne možnosti na stabilizáciu a rozvoj, čo sama ocenila na duchovných cvičeniach pre verejnosť v kláštore v Drienovci 23.6. 2012: „Slovensko má dušu. Tento maličký národ má dušu veľmi veľkú ... Chceme, aby veľa Sloveniek vstúpilo ku Mariánskym sestram. Slovenská duša je blízka Mariánskym sestram...“

Toľko formálne náležitosti.

A ako žili a žijú Mariánske sestry vo vnútri svojho spoločenstva?

Na túto otázku sa hľadá odpoveď oveľa ťažšie, pretože preniknúť do vnútra života náboženského spoločenstva je takmer nemožné. Pri hľadaní odpovede v rôznych prameňoch sme nachádzali dva výrazne odlišné obrazy o MS.

Jeden pozitívny vykreslený napríklad na stránke zakladateľky <http://tunde-szentes-doc.monsite-orange.fr/page6/index.html> aj v reportážach STV (odvysielaných 4.4.2010 na STV2 a 6.5. 2012 RTVS2) v relácii Orientácie. Predstavujú spoločenstvo plné kresťanskej lásky a pokory – sestričky úprimne rozprávajú o obnovovaní zanedbaného kaštieľa, pracujú na záhrade, spievajú v kaplnke, navštevujú starých a chorých, venujú sa mládeži. V dokumente neodznegli žiadne informácie objasňujúce históriu vzniku vo Francúzsku, pôsobenie v Maďarsku ani kontinuitu ich príchodu na Slovensko. <http://www.stv.sk/online/archiv/orientacie?date=2012-05-06&id=48967>

Druhú, temnejšiu, stránku vnútorného života nám približuje napr. svedectvo o správaní matky Myriam od sestry Francisky z komunity Uršuliniek vo Freiburgu: » *V decembri 1996 sme poskytli prístrešie v Kolégiu v Gambachu matke Myriam a sestram z ich komunity. V sobotu večer sme počuli veľký hluk*

vychádzajúci z jednej z ich izieb. Keď sme sa priblížili, výkriky sa ešte zdvojnásobili. Vstúpili sme do izby a videli Matku Myriam ako držala v ruke opasok. Oproti nej bola jedna zo sestier so zakrvavenou tvárou. Táto sestra nám povedala: Som hriešnica a matka Myriam ma musí udierať, aby som mohla urobiť pokánie. Matka Myriam bola veľmi nahnevaná, kvôli tomu, že sme vstúpili a vyhnala nás z izby von. <http://www.protestinfo.ch/20010531600/des-violences-au-sein-dune-communaute-catholique-fait-craindre-une-grave-derive-sectaire>

Duchovný Maďarskej katolíckej misie v Lyone, brat Fülöp prichýlil mladú Maďarku na úteku: *“Utekla, pretože už nedokázala vydržať napätie. Pri náboře týchto mladých Maďariiek vykreslila matka Myriam život vo Francúzsku v skvelých farbách, ako šťastný život na Západe. Nič z toho sa nekonalo. Tieto dievčatá žijú ako vo väzení. Ich rodičia dokonca často krát ani nevedia, kde sa nachádza ich dieťa. Čo sa týka matky Myriam, počul som, ako sestrám nadáva.”* www.protestinfo.ch.

Podľa článku Le Monde z 22.02. 2001 "Sektárske odchýlky" v Katolíckej cirkvi došlo dokonca k úmrtiu sestry Marie-Madeleine, ktorá zomrela 19. Januára 2000 po hospitalizácii záchrannou službou. *« Bola často bitá do takej miery, že jej hlava bola ako "plynomer," hovoria viacerí svedkovia. Rodičia sestry boli upovedomení až dva dni po jej smrti.»*

Už spomínaná slečna Cintia KOSA popisuje ďalšie praktiky zo života spoločenstva: „ ... je zakázané hovoriť s kýmkoľvek o živote v komunite, je povinná absolútna poslušnosť matke Myriam, rovnako ako je povinné žiť v chudobe a poslušnosti, naše pasy a osobné veci sme odovzdali nadriadenej...“

Dôverné svedectvo dlhoročnej členky Mariánskych sestier, ktoré máme k dispozícii, popisuje impulzivitu a náladovosť matky Myriam, ktorá ju v mene viery a „materskej lásky“ v záchvatoch hnevu bila, ponižovala, zneužívala, nadávala a trestala: *„... matka Myriam ma bila...keď ochutnala niečo, čo nemohla jesť, tak to vyplula a musela som to zjesť... kopala do mňa, búchala mi hlavou o stenu, strhávala zo mňa šaty, spodné prádlo, chytila ma za vlasy a hlavu mi udierala do steny. Prečo? Stalo sa to na Slovensku... tvrdila, že sú to znaky lásky... bola som trestaná a zatvorená do pivnice, aj na týždeň, musela som tam spať s myšami, v zime v garáži, kde nie je kúrenie, jesť pokazené jedlo...“*

Vlastné slová matky Myriam, ktoré vyslovila na duchovných cvičeniach v kláštore v Drienovci môžu naznačovať, že sa správa k sestrám vedome a cielene: *„ ... musím byť prísna zvlášť na mladé sestričky, ktoré sa musia naučiť poslúchať.“*

Podľa dôverného svedectva je rozpor aj v spôsobe života zakladateľky. Od sestier vyžaduje dodržiavanie prísnych pravidiel kontemplatívneho rádu, chudobu a poslušnosť a sama podľa toho nežije – údajne si užíva luxus, drahú kozmetiku, chodí v civile, stravuje sa bio potravinami, pričom sa obhajuje otcom Philippom, tvrdiac, že jej to povolil a sestry nabáda na zavádzanie: *„Ak niekto prišiel do kláštora a mal navštíviť kláštor zvnútra, tak sme dopredu zaistili izbu pre matku Myriam s chudobným vzhľadom...“*

Otázna je aj starostlivosť o zdravie niektorých sestier pri vážnych ochoreniach (napríklad cukrovka, leukémia), ktorých zdravotný stav môže byť ohrozený nedostatočnou výživou, fyzickým aj psychickým vyčerpaním a pravdepodobne aj nevyužitím plnej odbornej lekárskej starostlivosti čo naznačujú

skúsenosti blízkej osoby jednej zo sestričiek z komunity na Slovensku: „ ... pred jej odchodom jej diagnostikovali leukémiu a v našom rozhovore som sa samozrejme pýtala i na jej zdravotný stav. Odpoveď bola pre mňa dosť šokujúca. Povedala mi, že sa vyliečila ...“ Po dvoch rokoch sa táto mladá sestrička zdôveruje tejto blízkej osobe, že „ ... bola v nemocnici viac ako týždeň, pretože sa jej zhoršil zdravotný stav a podľa jej slov sa jej vrátila leukémia. Až keď odpadla v kláštore vzali ju do nemocnice ... “

Napriek tomu, že berieme do úvahy, že MS majú byť kontemplatívny kláštor, ktorý má podľa cirkevného práva svoje prísne pravidlá, tak je podľa nášho názoru morálne neprípustné aby sa diali veci o ktorých podáva svedectvo bývalá dlhoročná členka aj blízka osoba sestričky: „ ... dávala odpočúvať telefóny sestier, listy sú čítané a keď je nejaká téma od rodičov, o ktorej si matka Myriam myslí, že by mohla dať pokušenie sestre, aby opustila spoločenstvo, tak jej ten list neodovzdá...“ „Pri návštevách nás niekto neustále sleduje, načúva za dverami, nedovolí nám rozprávať sa bez prítomnosti niektorej zo sestier, alebo nám vôbec nedovolí stretnúť sa s ňoumálokedy sa stalo, že som s ňou mohla hovoriť cez telefón ...“ Nezlučiteľné s kresťanskou morálkou je navádzanie na krádeže, klamanie, zatajovanie pravdy blízky aj sestričkám „ ... pred ostatnými sestrami sme to museli utajovať s úsmevom musela som ukradnúť plyšovú hračkukeď nejaká sestra odišla zo spoločenstva, tak vymyslela všelijaké klamstvá pre sestry, aby vysvetlila dôvod odchodu, aby zabránila odchod ďalších sestier. Sama som klamala sestričkám kvôli odchodom istých sestier na požiadanie matky Myriam....“ Všetky rozhovory boli pripravované dopredu s matkou Myriam a tajne nahrávané, prepisované a uschované na tajnom mieste pred príchodom kriminálnej polície, ktorá v roku 2005 prehľadala vo Francúzsku celý kláštor. Pri kanonickej návšteve z Vatikánu v roku 2007 v Drienovci boli sestričky navádzané na klamstvo od MM a „... zastrašované tým, že táto vizita je na jej strane a v každom prípade všetko čo sestry povedia jej členovia kanonickej vizitácie porozprávajú...“

V spoločenstve sú údajne zaužívané aj ďalšie spôsoby v rozpore s cirkevným právom – do rehole sa má vstupovať v 21 roku, ale v MS prijímali dievčatá aj pred dovŕšením plnoletosti, mnohé náhle opustili rodinu aj školu, matka Myriam si niekedy nárokuje byť osobne pri spovediach. Stávalo sa, že sestričkám bol odobratý občiansky preukaz aj pas, čo je podľa civilných zákonov neoprávnené držanie veci.

Jacques Héliot, Président de l' AVREF v e-mailovej konzultácii 4.4.2006 potvrdil tieto znepokojujúce skutočnosti: ... *“matka Myriam sa správala v minulosti ako nebezpečný guru a neexistuje žiadny dôvod aby sme sa domnievali, že prestala byť manipulatívnou osobou, ktorá využíva rôzne prostriedky k ešte väčšiemu obohateniu sa.”*

Vzhľadom k tomu, že ako občianske združenie nemáme kompetenciu skúmať vnútorný život schválených cirkevných spoločenstiev, požiadali sme o odborné vyjadrenie Ústav pre vzťahy štátu a cirkví ktorý však bohužiaľ medzičasom zanikol z rozhodnutia Ministerstva kultúry

http://www.integra.fost.sk/clanky/Mar_sestry_UVSC_1.jpg aj Cirkevný odbor Ministerstva kultúry v

Bratislave. Vo svojich odpovediach nás odkazovali na príslušného biskupa a biskupskú konferenciu, pričom aj oni dávnejšie informovali kompetentných v cirkvi o uvedených skutočnostiach.

Myslíme si, že keď viaceré zdroje opisujú, nezávisle na sebe, takéto závažné činy, tak už nejde o ojedinelé náhodné zlyhanie a to v nás vyvoláva pochybnosti, obavy a otázky, aká je vlastne objektívna pravda? Nezneužíva niekto úprimnú náboženskú vieru? Myslíme si, že nikto nemá právo v mene viery psychicky manipulovať a fyzicky ubližovať iným, a preto na tieto znepokojujúce informácie upozorňujeme štátne inštitúcie, cirkev aj verejnosť. Domnievame sa, že zdravé duchovné spoločenstvo kritiku znesie, prípadne ju vyvráti alebo odsúdi nekalé praktiky z minulosti a využije kritiku a krízovú situáciu ako príležitosť na svoje ozdravovanie a duchovný rast.

Mgr. Ivana Škodová, predsedkyňa o.z. Integra – Centrum prevencie v oblasti siekt, august 2012

Poznámky :

1. Pri hľadaní informácií o spoločenstve sme ho nachádzali pod rôznymi názvami:

„Le Soeurs Mariales“, „Petites Sœurs de l'Immaculée“, „Petites Sœurs d'Israël, Filles de l'Immaculée“
http://fr.wikipedia.org/wiki/M%C3%A8re_Myriam

„Izrael kisnovérei minden kegyelem szeplotelen kozvetítője leanyai“ oficiálne vyjadrenie maďarskej konferencie biskupov v angličtine z roku 2006 adresované Ústavu pre vzťahy štátu a cirkvi v Bratislave)

„Mariánske Sestry Izraela a Svätého Jána“, „Malé Sestry Izraela“, „Dcéry Nepoškvrnenej Sprostredkovateľky všetkých milostí“ publikácia v slovenčine « Kto sú Mariánske sestry ? » autorka Myriam (matka), vydavateľ : Urbán Margit, 2000, 34 strán uvedená na
http://books.google.sk/books/about/Kto_s%C3%BA_Mari%C3%A1nske_sestry.html?id=k-G9AAAACAAJ&redir_esc=y

2. Vo vlastných materiáloch uvádzajú MS na Slovensku rôzne roky založenia aj zakladateľov:

„Naše spoločenstvo založila matka Myriam vo Francúzsku v roku 1973, v duchu obnovenia rehoľného života podľa II. vatikánskeho koncilu „conservatis et renovatis.“ „Spoločenstvo je medzinárodné, reprezentujeme viacero národností – Francúzsko, Švajčiarsko, Slovensko, Maďarsko, Rumunsko, Amerika, Taliansko a i.“ <http://www.magnificat.sk/2011/04/male-sestry-sedembolestnej/>

V televíznej reportáži hovorí sestra predstavená : „Naše spoločenstvo Le Soeurs Mariales sa zrodilo 30. Novembra 1973 vo Friburgu, zakladateľkou je Matka Myriam...“
<http://www.stv.sk/online/archiv/orientacie?date=2012-05-06&id=48967>

Vo vlastnom propagačnom letáku MS píše: „Spoločenstvo verné starým monastickým tradíciám založili Pére Marie-Dominique Philippe OP a Mère Myriam vo Francúzsku v roku 1982. Kardinál Albert

Decoutray (primas Galie), dňa 8. 9. 1994 uznal Spoločenstvo ako Súkromné Združenie v Kristu Veriacich.”